

متن پرسش

باسمه تعالی با سلام: در پاسخ به سؤال (۹۱۶۴) فرمودید: «دلیلی ندارد وقتی زمینه‌ی ظهور ولایت کامل فراهم شد در حالی که نبوت ختم شده، ادامه‌ی آن ولایت در سایر ائمه «علیهم‌السلام» ادامه نیابد.» من که نگفتم: «نباید در سایر ائمه ادامه یابد» که شما بگویید: «برای ادعایت دلیلی نداری!» من گفتم: «برای استمرار ظهور آن ولایت، دلیلی نداریم.»؛ یعنی ممکن است استمرار داشته باشد، و ممکن است استمرار نداشته باشد. شما این مدعای خودتان را که «وقتی باطن نبوت (ولایت) ظهور پیدا کرد، این ظهور محال است در خفا برود و مدتی بدون امام باشیم.»، چطور میتوانید از طریق «ظهور کامل نبوت در خاتم الانبیا» و این که «ولایت، باطن نبوت است.» ثابت کنید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ولایت از آن جهت باطن نبوت است که تا رسول به ولایت و قرب الهی نرسیده باشد نمی‌شود در مقام رسالت و نبوت قرار گیرد و در رابطه با این که ولایت، باطن نبوت است فرموده اند: چون «ولی» مخاطب به خطاب «أقبل» است و نبی مخاطب به خطاب «ادبر» بعد از «أقبل» است، پس نبوت بدون ولایت صورت نگیرد، ولی ولایت بی‌نبوت ممکن است و از این جهت ولایت تکوینی منحصر به پیامبر نیست. از طرفی مگر در بحث معرفت نفس روشن نشد وقتی جنین آماده‌ی تجلی و نفخه‌ی روح شد، دلیلی ندارد که روح بر جنین دمیده نشود؟ در همین رابطه وقتی با تحقق شرایط ختم نبوت، خاتم الرسل ظهور کرد، دلیل ندارد که خاتم ولایت که باطن نبوت است در شخص خاص ظهور نداشته باشد. موفق باشید